

יבנה (יין, בשמים, נר, הבדלה)

יין

נתחיל בתחתית הראש, בפה, בשפתיים, בלשון.
כי במילים נברא העולם. נברך;
נברך על הגפן שנמזוג בשפע,
מי ייתן ויתחדש עלינו שבוע מועיל ומשפיע.
ועוד...

אף אנחנו נבדיל:

נבדיל בין יום ליום-

זה נגמר וזה מתחיל

בין שנה לשנה- זו נגמרת, זו מתחילה.

כעת, נמשיך ונעלה במעלה הראש..

אל גינת אגוז

אל גינת אגוז ירדתי
לראות באיבי הנחל
לראות הפרחה הגפן
הנצו הרימונים.

לכה דודי נצא השדה
נלינה בכפרים
נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן

פיתח הסמדר הנצו רימונים
שם אתן את דודי לך עופר איילים

ערב ראש השנה תשע"ט

מעשה הבריאה אינו אלא מעשה הבדלה.
זיורא אלוהים את האור כי טוב, ויבדל
בין האור ובין החושך.
זיאמר אלוהים יהי מאורות ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה.
זיעש אלוהים את שני המאורות הגדולים
את המאור הגדול לממשלת היום ואת
המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים'. ההבדלה היא בריאה. בריאה
באמצעות מילה. היא מגדירה מה שייך...
מהו היש הזה - אור, חושך, יום, לילה.
שבת - קודש, יום חול.

נר

וכעת אל העיניים.
 רגע לפני שחוזרים אל המולת היומיום,
 אפשר לעצור ולהביט האחד בשני.
 ועוד רגע נוכל לראות את האש..

ונברך... בורא מאורי האש...
 אש היוזמה וההתמדה
 אש היצירה הבערת בנו
 לעשות טוב בעולמנו

שני דברים עלו במחשבה לי בראות בערב שבת ולא נבראו עד מוצאי שבת ובמוצאי שבת נתן הקב"ה דיעה
 באדם הראשון מעין דוגמא של מעלה והביא שני אבנים וטחןן זו בזו ויצא מהן אור "

—תלמוד בבלי, מסכת פסחים, דף נ"ד, עמוד א'

**ערב של שושנים
 נצא נא אל הבוסתן
 מור בשמים ולבונה
 לרגלך מפתן.**

**לילה יורד לאט
 ורוח שושן נושבה
 הבה אלחש לך שיר בלאט
 זמר של אהבה.**

**שחר הומה יונה
 ראשך מלא טללים
 פיך אל הבוקר, שושנה
 אקטפנו לי...**

בשמים

במעלה הראש, נשאף לקרבנו
 את ניחוחות הבשמים.
 תקנו חכמים לברך על בשמים
 ולהריחם במוצאי שבת, מפני שאחר שהשבת
 יוצאת - מסתלקת הנשמה היתירה,
 והנפש דואבת על כך, וכדי להשיב את רוחה,
 מריחים בשמים.
 נריח ונברך...בורא מיני בשמים...
 נברך על הבשמים שריחם יעלה מן האדמה
 לאחר היורה וממיני הירק והתבלינים
 שנותנים לנו ריח טבע גם בחום הכבד.

ערך דורון רוזנבלום. קיבוץ אשדות יעקב איחוד. "כזה ראה וחדש", תמורה: יהדות הומניסטית